

POLEMIČNO

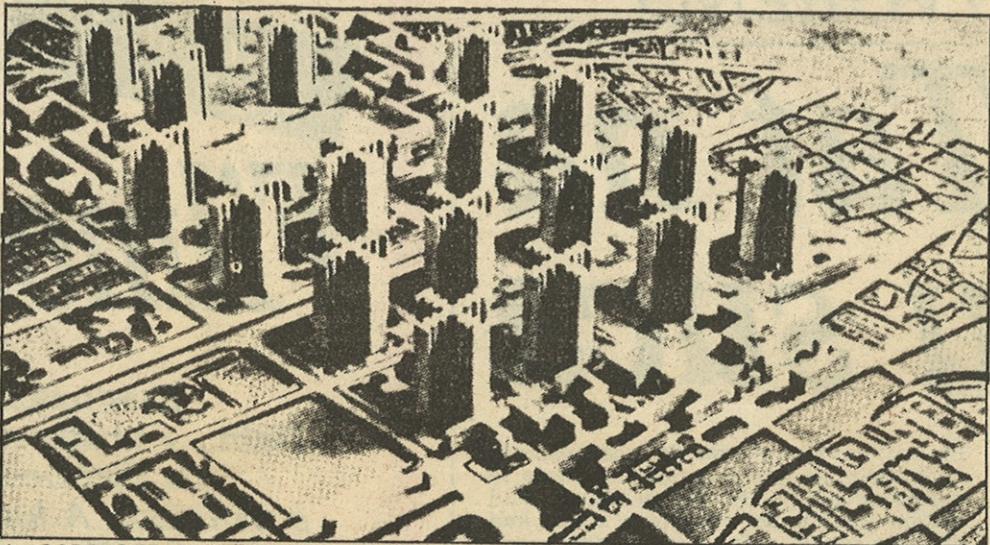
U POVODU
NAPISA FRANE
GOTOVCA JESAM
»KORBIZJEOVAC«!
U PROŠLOM
»FORUMU«

Mogu prihvati i gigantizam (svojevrsni duhovni prijapizam) poslovnih četvrti američkih metropola, ali njegovu »primjenu« na Splitu 3 ne mogu

Ne razumijem zašto je Frane Gotovac uopće napisao članak JESAM »KORBIZJEOVAC« (kao odgovor na moj protest NI-SAM »KORBIZJEOVAC«) kada je to — da je »KORBIZJEOVAC« — već izjavio na Tribini Društva arhitekata Splita (31. svibnja) i u vlastitom osvrtu na tu Tribinu u »Slobodnoj Dalmaciji« (7. lipnja) pod naslovom NEKA NOVA ZRAČENJA. Doista, zašto bi tri puta vadio iz »džepa« istu »legitimaciju« (arhitektonsku osobnu kartu) ako ne stoga da bi rekao za moj tekst — da mu je simpatičan i drag, a zna se što znači kad je nešto (što bi trebalo biti prosvjedom) simpatično i drag. Dakle, članak JESAM »KORBIZJEOVAC« ne može biti ništa drugo nego serija poluniskih »udaraca«.

Prvi od njih jest — da na Tribini DAS-a nisam bio dovoljno rezolutan (Gotovčev izraz) u izjašnjavaњu. To ne odgovara istini. Naprotiv, bio sam toliko odrješit i jasan da sam se bojao kako će mi neki od uzvanika zamjeriti. Uostalom, postoje magnetofonske trake. Drugo, prigovara mi se da svoj stav zasnivam isključivo na temi visine objekta što, također, nije točno. Poglevito je riječ o BEZDUŠNOSTI, te sam upravo iz tog razloga Le Corbusierovo remek djelo: hodočašničku kapelu Notre-Dame-du-Haut u Ronchampu nazvao »dugom vlastitoj duši«. Treće, Gotovac (onako uzgred) kaže da sirota Martinac živi u njegovom spinutskom ansamblu, iz čega bi trebalo slijediti da je u toj činjenici »ključ« mojega prigovora što nije korektno

Gigantizam

Le CORBUSIER, Regulacija centra Pariza, maketa

(to ješt je uljudno) premda je u pravu ako misli da nisam »lud od sreće« što živim тамо где живим. Cetvrti, Gotovac mi »predbacuje« neke dodirne »točke« s Aleksandrom Derokom, profesorom historije (istorije) na beogradskom Arhitektonskom fakultetu, koji je, navodno, izjavio da je Le Corbusiera trebalo OBJESTITI kako ne bi trovao mladež. Preciznosti radi, moram reći da sam se ja arhitektonski »oblikovao« na zagrebačkom AG-G-u (prve tri godine) i da je voditelj moje arhitektonске grupe u Beogradu (prof. Mate Bajlon) bio veoma sretan zbog toga. S Aleksandrom Derokom »veže« me isključivo jedan neprijatni spor, a isti je bio u tome što sam svoj crtež, na kraju 7. semestra, opisao (i potpisao) latinicom, a on (Deroko) ga nije želio priznati dok sve ne »prepravim« na cirilicu (molim da se ovo ne politizira!). Peto, Gotovac bi trebao znati (i zna) da sam (kao katolik) protivnik ABORTIRANJA i da se ne slazem s time da mi se to imputira, niti kao metafora.

Uostalom, moje »pitanje« na Tribini: Bi li ovaj svijet bio išta gori da Le Corbusier i njemu slični nisu postojali ne podrazumijeva ni vješanje ni »pobačaj« iako (kad sam vec »povučen za jezik«) moram kazati da je baš taj (od Gotovca toliko hvaljeni) MODERNIZAM oduvijek bio militantno isključiv, skoro isto toliko koliko i REAL-SOCIALIZAM. Razlika je samo u tome što REAL-SOCIALIZAM ima u rukama svojih »voditelja« i realne strojnice. MODERNA je, zna se, vrlo agresivna i bez ikakvih skrupula »gazila« sve ono što joj je bilo na putu i pravo je čudo da je drukčija arhitek-

tonska misao uopće preživjela. Na ovo ne treba trošiti velike riječi. Dovoljno je podsjetiti se što bi Le Corbusier uradio s glavnim gradom Francuske da su mu to dozvolili. U ime svojih vizija »humani stanovanja« htio je srušiti centar Pariza, a ja, jadnik, nisam ni slutio koliki je zločin »dirati u Pariz, sve dok u listopadu 1986. nisam video Pariz!

Toliko o poluniskim »udarcima«, meni dragog i simpatičnog, Gotovca. Inače, na Zakon o štampi (tisku) pozvao sam se iz njemu čudnih, a meni posve razumljivih (i najčešće neophodnih) razloga. Previše mi je »stvari« odbijeno, kada je to odgovaralo glavnim urednicima, urednicima rubrika, ili kada se time »štiti« ugled stalnih suradnika naših dičnih javnih glasila. Pozvao sam se na Zakon o štampi (tisku) jer sam želio da moj prilog uistinu bude tiskan, a želio sam da bude tiskan, jer sam Gotovčev prikaz, iz kojeg se moglo nazrijeti da sam »korbizjevac«, držao uvredom, što ne znači da time vrijedam »korbizjeovce«, koji su to po vlastitom izboru.

I da završim. Ja podržavam pluralističke stvorene u umjetnosti (i drugdje što u konkretnom slučaju znači — ravnopravnost »moderne« i inih arhitektonskih »smjerova«. Mogu prihvati i gigantizam (svojevrsni duhovni prijapizam) poslovnih četvrti američkih metropola, ali njegovu »primjenu« na Splitu 3, na jednom od najljepših dijelova dalmatinske (južnohrvatske) »djevičanske« obale, ne mogu.

Ivan MARTINAC